

UPOKOJENEC

GLASILO DRUŠTVA DRŽAVNIH UPOKOJENCEV ZA DRAVSKO BANOVINO V LJUBLJANI

Št. 11.

Ljubljana, dne 29. novembra 1937.

Leto II.

Uredništvo in uprava: Miklošičeva cesta št. 22/II. Izhaja enkrat mesečno.

Resolucija,

ki so jo soglasno sklenili člani Banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani na svojem izrednem občnem zboru dne 14. novembra 1937.:

„Zadovoljstvo posameznikov, zlasti pa širokih slojev je v vsaki skupnosti najboljše jamstvo za njen obstoj in njen napredek.

Splošno veliko nezadovoljstvo tistih, ki ne morejo več pridobivati in ne morejo samim sebi oskrbeti materialnega obstanka, torej v prvi vrsti nezadovoljstvo državnih uslužbencev, bodisi **aktivnih ali upokojenih** — **pri čemer nikakor ni upravičeno, niti socialno delati razliko** — ima sčasoma brez dvoma hude posledice v tej ali drugi obliki, ker tako nezadovoljstvo na eni strani ovira pravilno funkcioniranje državnega aparata, na drugi strani pa stopnjema zmanjšuje splošno etično raven celine.

Iz teh razlogov je razumljivo, da je dolžnost merodajnih državnih faktorjev s socialnimi ukrepi, kolikor mogoče lečiti tako nezadovoljstvo.

To se je deloma tudi zgodilo s povišanjem prejemkov aktivnim uslužbencem.

Pri tem socialno upravičenem ukrepu pa se ni vpoštevalo to, da bi se popravilo več nego bedno stanje upokojencev, **katerih usoda je bila vedno združena z usodo aktivnih uradnikov** in katerim se — dasi je zato bila sedaj možnost — ni vrnilo niti to, kar se jim je vzelo leta 1935.

Namesto da bi se po razpoložljivih sredstvih **enako mislilo na aktivne in upokojene državne uslužbenke, kakor so se jim enako znižali prejemki**, so se sedaj povišali prejemki edinole aktivnim uslužbencem.

To je očiten asocijalen ukrep, ker upokojenci nimajo nikake možnosti, da bi popravili svoje materialno stanje, in morajo živeti od svojih neznatnih pokojnin,

drugič pa iz načelnih in humanih razlogov ni moralno upravičeno, ker se vsled druginje, ki narašča dan na dan, popolnoma po nepotrebnem povečava že itak obstoječe in upravičeno nezadovoljstvo tako zapostavljenih bednih upokojencev.

Posebno obupen je položaj upokojencev po starem zakonu, katerih glas se že leta in leta gubi v puščavi nerazumevanja in katerih nedostojen in brezprimeren položaj predstavlja pego na našem narodnem telesu.

Po zgoraj rečenem apeliramo v imenu 3000 organiziranih upokojencev Dravske banovine na človekoljubnost merodajnih faktorjev, da se opisana **očitna krivica čimprej popravi**, in to s **pravično razdelitvijo razpoložljivih sredstev tako na aktivne kakor na upokojene državne uslužbenke**, ter zato zahtevamo in prosimo, da se kot obljubljena „prva etapa“ popravljanja našega obče bednega položaja sedaj vrne upokojencem vsaj to, kar se jim je vzelo leta 1935. Staroupokojencem pa naj se kot materialno najslabšim povišajo pokojninski prejemki, presojujoč to s stališča, da se velik del pokojninskih prejemkov tudi s poviškom v tej ali oni obliki itak vrača v državno blagajno.

V Ljubljani, dne 14. novembra 1937.

Odmevi izključitve upokojencev od povišanja prejemkov

1.

Glasilo udruženja jugoslovanskih upokojencev za dunavsko banovino v Somboru „Naša reč“ je v svoji številki 10. z dne 26. oktobra 1937. priobčilo naslednji članek:

„Razočarani smo!“

Razočarani smo, da, bridko smo razočarani! V petek 8. dne oktobra 1937. je izšel v beograjskih listih službeni komuniké ministra financ g. Letice, iz katerega smo na žalost spoznali, da se je opustilo poboljšanje prejemkov upokojencev. Nikomur nič, razen onih maloštevilnih, z otroci blagoslovljenih upokojencev, katerim so se doklade za otroke v letu 1935. znižale, pa so se jim sedaj vrnilo v starem znesku. Drugače nikomur nič! To je bil črni petek za nas vse upokojence, ker nas je bridko razočaral.

Mi smo v zadnjih treh številkah „Naše reči“ reproducirali, kaj se je delalo, kakšne predstavke in kdaj so se izročile vladi, kdaj in kateri ministri so sprejeli naše deputacije, kaj so tem deputacijam odgovorili, skratka mi smo o stanju stvari verno poročali. Koliko smo bili previdni v tem našem referatu, se vidi iz našega napisa „Še vedno v pričakovanju“ (št. 8 „Naše reči“ od 15. avgusta t. l.), kjer smo omenili, da govori minister saobračaja g. Spaho samo o povišanju plač, pokojnin pa ne omenja.

Pokojnina vsakega državnega uslužbenca ima dve svoji podlagi. Ena je zakonita ali moralna, druga pa je materialna. Zakonita podlaga je tista vrsta let, ki jih je uslužbenec odslužil v državni službi. Materialna podlaga pa so tista vplačila, ki jih je uslužbenec vplačeval v pokojninski fond v teku svoje službe, ozi-

roma ki so se mu vsak mesec v prid temu fondu odbila od plače. Človek svobodne profesije, ki misli tudi na svojo starost, vplačuje mesečno ali tromesečno v blagajno kakega zavarovalnega društva, ki mu izplačuje pokojnino, imenovano rento, ne samo, kadar se je postaral, temveč tudi, ako je poprej za delo in pridobivanje postal nesposoben. Razlika med to rento in državno pokojnino je v tem, da zavarovalno društvo ne more znižati te rente, država pa jo lahko zniža. Zniža jo lahko v sili, a to je tisti razlog, na katerega se gospod Letica sklicuje v svojem komuniqueju.

Tudi naš narod pravi „sila menja zakon“. Toda vpraša se, ali je prav sila? Ali je prav tako nujna sila bila znižati aktivne in pokojninske prejemke leta 1935. za 380,000.000, in ali je danes taka sila, da se je moglo od teh 380,000.000 vrniti samo aktivnim uradnikom in samo 240,000.000? Komunike niti ni poskusil overiti nas o tej sili.

O neosnovanosti te sile, ki zakon tako menja, so nas overila službena obvestila o presežkih proračunskih dohodkov za prvih 8 mesecev tega leta. Ta presežek znaša do konca avgusta 548.8 milijona dinarjev. Povečanje dohodkov državnih železnic v isti dobi znaša 48.5 milijona dinarjev. Če pa presežek samo za prvih 8 mesecev presega 594 milijonov dinarjev in če se more po tem osnovano predpostavljati, da bo ta presežek do konca leta dosegel eno milijardo, ali moremo biti uverjeni o neki nujni sili? Ali se ni mogla v tako sijajnem finančnem stanju dati povišica tudi upokojencem, kakor se je dala aktivnim? Zakaj se ni moglo?

Mi smo uverjeni, da bi se s temi presežki in prihranki, torej brez kakih novih davčnih virov in novih bremen zelo lahko mogla pokriti tista malenkost od 100 do 120 milijonov dinarjev, ki bi bila potrebna za povračilo naših starih pokojninskih prejemkov. Da, malenkost, ker v državnem proračunu od 10 do 12 milijard je 100 do 120 milijonov malenkost!

Od povišanja aktivnim državnim uslužbencem pričakuje komuniké močnejše pulziranje gospodarskega življenja. O tem ni nikakega dvoma, v tem se strinjamo s komunikejem, toda mi vprašamo, ali bi povišani prejemki upokojencev ne povečali še bolj tega pulziranja?

Komuniké je nespretno objavljen tako, kakor se je objavil. Del o povišicah bi bilo treba posebej objaviti en dan, ostalo pa drugi dan, in potem bi polupismeni upo-

kojenec ne razumel krivo znižanja uvozne carine na avtomobile. „Nimam“ — pravi eden — „niti cize, kamoli avtomobil, da bi mi bilo pomagano z znižanjem bencinske trošarine.“

Ako se nam povišica, oziroma stari prejemki že niso mogli dati, bi se bilo moglo vsaj nekaj narediti, ut aliquid fecisse videatur. Vsa upokojeniška udruženja so, kakor Vam je znano, predložila vladi skupno kakih 17 raznih spomenic, v vsaki s kako drugo prošnjo. Med drugimi smo prosili n. pr., da se nam ne odbija kuluk od pokojnine, ker je s starostjo tudi fizični delavec oproščen dela. Tudi to se nam ni storilo in vendar bi jih bilo mnogo, ki bi, ako bi se to zgodilo, to malenkost smatrali za veliko pridobitev upokojencev.

Vprašanje naših pokojninskih prejemkov se ne more tako na lahko rešiti in prelomiti čez koleno. Zato se zahteva tudi socijalnega smisla. Treba je v današnji draginji poznati težek položaj malega človeka. Ne bi se ga smelo tirati s silo med nezadovoljneže, ne bi se ga smelo spregledati in iti preko njega na dnevni red.

Da, mi smo razočarani, ali bodimo iskreni, mi smo globoko ogorčeni.“

2.

Tudi društvo državnih in samoupravnih upokojencev v Zagrebu je sklicalo za dan 24. oktobra t. l. v dvorani obrtniškega združenja Mažuranićev trg št. 13 izredno skupščino svojih članov. Imelo je sicer dokaj neprilik glede sklica skupščine, vendar se je udeležilo skupščine toliko članov, da je bila dvorana nabito polna in da se je moglo trditi, da še nikdar ni bila tako napolnjena kakor tedaj.

Predsednik zagrebškega društva bankski svetnik dr. Grabarić je pozdravil navzoče z naslednjim govorom:

„Gospodje in gospe!

Otvaram izredno glavno skupščino društva. Sklicali smo jo, da damo izraza našemu nezadovoljstvu, in rečem lahko, ogorčenju, ker so nas državne in samoupravne upokojence pri povišanju prejemkov državnih in samoupravnih uradnikov prezrli.

Nas je ta očita krivica iznenadila in razočarala, ker smo smatrali za naravno logično, da se naši prejemki povišajo istočasno, kakor prejemki aktivnih uradnikov, ker so leta 1935. bili naši in njihovi prejemki istočasno znižani. Toda zgodilo se je to, kar nismo pričakovali, in mogli smo

to tem manje pričakovati, ker se nam je z merodajnih mest kot zanesljivo obetalo, da se nam povišajo prejemki. Tako je zlasti obetal g. minister financ naši deputaciji v oktobru 1936., da nam poviša prejemke, ako ostane draginja na isti stopnji. To leto pa je obljubil minister za notranje posle naši delegaciji, da bo energično zagovarjal to povišanje, ker so se državni dohodki znatno povečali.

Kako je ta krivica bolesto odjeknila v naših vrstah in kako je razburila duhove, nam dokazujejo mnogoštevilni na nas naslovljeni ustni in pismeni protesti, tako iz Savske banovine, kakor tudi iz ostalih banovin. Za ilustracijo Vam hočem prečitati dva ali tri izvlečke.

Tako nam piše splitska organizacija med drugim: „Pri nas so upokojenci silno razburjeni zato, ker se smatrajo upokojenci samo tedaj za državne uslužbence, kadar gre za znižanje prejemkov, kadar pa gre za povišanje, ostanejo upokojenci izključeni.“

Organizacija iz Sarajeva nam piše: „Po izjavi ministra financ g. Letice, ki jo je dal 7. oktobra časnikarjem v Beogradu, je predvideno poboljšanje prejemkov samo za aktivne državne uslužbence, za državne upokojence pa potemtakem ni možnosti poboljšanja pokojnin.“

To je — tako se zdi — enostavno igravanje nas upokojencev, ki smo že prej delali na tem, da se nam pokojnine, kakor tudi aktivne plače povečajo, oziroma reducirane doklade vrnejo, prej torej, preden so aktivni uradniki storili korake, in na koncu: rezultat je zanje pozitiven, za nas pa negativen. Njim vsaj nekaj, nam pa nič!

Društvo intervenira za vsakega člana brezplačno v vseh osebnih zadevah pri vseh centralnih oblastvih.

Mi smo za najodločnejši protest proti vsem tistim, ki so dopustili, da se iz uredbe o uradniškem poboljšanju izključijo državni upokojenci. Razentega smo tudi za to, da se z vseh strani potom javnega tiska in protestnih skupščin ta korak merodajnih obsodi in za nas pribori pravica.“

Gospodje in gospe, mi smo se na to z upokojeniškimi organizacijami ostalih banovin dogovorili, da bo vsaka organizacija priredila danes protestno skupščino, ki bo sklenila svojo resolucijo in jo poslala na merodajna mesta.

Mi imamo sestavljeno resolucijo, ki jo bo član upravnega odbora g. Dokmanović obrazložil in prečital, in mu zato podeljujem besedo.“

Odbornik Dokmanović je na to v kratkih besedah pojasnil resolucijo s povdarkom, da aktivni uslužbenci naj nikar ne mislijo, da jim zavidamo povišico, ki so jo dobili, temveč naj pomislijo, da bodo tudi oni enkrat prišli v naše vrste. Izredna skupščina v Zagrebu je na to soglasno sklenila resolucijo, ki jo slično objavljamo na drugem mestu.

3.

Udruženje državnih upokojencev v Splitu

je imelo dne 9. oktobra t. l. svojo sejo upravnega odbora, na kateri je predsednik poročal o zapostavljanju upokojencev pri povišanju prejemkov ter je prečital brzojavko podružnice v Šibeniku, ki je zahtevala, da se je treba energično zavzeti za to vprašanje, kakor tudi dopis udruženja v Sarajevu o istem vprašanju. Vršila se je vsestranska razprava o izjavi, ki jo je dal g. minister financ novinarjem, ter se je sklenilo: 1.) da se zahteva od centralnega udruženja v Zagrebu poročilo, kaj je storilo v tem oziru, in da dá navodilo, kaj naj se stori, z opozorilom, da je treba začeti energično akcijo, 2.) v predstavi, ki naj bi se poslala merodajnim faktorjem, bi se moralo povdariti:

Poročilo

o izrednem občnem zboru banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojencev za dravsko banovino v Ljubljani, ki je bil v nedeljo, dne 14. novembra t. l. v dvorani hotela Metropol-Miklič.

Ker ob napovedani uri občni zbor ni bil sklepčen, je otvoril društveni predsednik g. dr. Ivan Vrtačnik pol ure kasneje, to je ob 9. uri dopoldne drug izredni občni zbor ter pozdravil vse navzoče, ki so se zbrali v obilnem številu. Navzočih je bilo nad 130 članov. Za zapisnikarja je imenoval g. kapetana Finka, za overovatelja zapisnika pa g. Cirila Dolenca in g. Lovra Testena. Predsednik je pozdravil tudi zastopnika policijske uprave g. Močnika in poročevalko „Jutra“.

Nato je občni zbor prešel na obravnavanje prve točke dnevnega reda, to je sklepanje o ustanovitvi posmrtnega sklada, oziroma o pravilniku posmrtnega sklada. Predsednik omenja, da je

obupno stanje upokojencev, izrečno obljubo gospoda ministra financ deputaciji v oktobru 1936., da se bodo pri izboljšanju položaja uradnikov vpoštevali tudi upokojenci, ki da so v slabšem položaju nego aktivni uradniki. Izjava gospoda ministra dr. Korošca deputaciji v juniju t. l., da vlada priznava potrebo povišanja prejemkov aktivnim uradnikom in **upokojencem**, da tega povišanja doslej ni mogla izvršiti radi nedostajanja sredstev, da pa bo sedaj vlada 300 milijonov dinarjev, ki jih bo dobila od kovanja novih novcev, uporabila v ta namen.

4.

Upokojenci za mesto Čačak in okoliških pet srezov

so 25. dne oktobra 1937. priredili konferenco in na njej sklenili resolucijo, v kateri razmotrivajo krivico, ki se je zgodila državnim upokojencem s tem, da so se prejemki z uredbo z dne 6. oktobra t. l. povišali samo aktivnim državnim nameščencem, upokojenci pa so se izključili od tega povišanja. Zato prosijo v tej resoluciji, da bi se uredba ministrskega sveta z dne 6. oktobra t. l. dopolnila in tudi njim povišali prejemki v razmerju njihovih prejšnjih prejemkov, počenši od 1. novembra t. l. kakor aktivnim državnim uradnikom.

bilo treba na zadnjem rednem občnem zboru sprejeti sklep, da se osnuje posmrtni sklad na načelu, po katerem bi člani plačevali za vsak posmrtni primer določeni znesek, izpremeniti. Vprašanje je namreč nastalo, ali bi banska uprava tak pravilnik potrdila, na drugi strani pa je tak način plačevanja prispevkov negotov, ker bi mogli člani biti v primeru številnejših smrtnih slučajev preobčutno prizadeti. Zato se je odbor soglasno odločil, da sestavi pravilnik na podlagi stalne članarine in da tak pravilnik predloži izrednemu občnemu zboru v odobrenje. Dotični pravilnik je bil v celoti objavljen v oktoberski številki „Upokojenca“ in je torej vsem članom znan. Zato stavi na navzoče vprašanje, ali naj se sprejme osnutek, kakor je, z eventualno predlaganimi izpremembami, ali naj se pravilnik čita od točke do točke, nakar je poročevalec društveni podpredsednik g. Antloga čital osnutek od paragrafa do paragrafa. Razvila se je mestoma, zlasti o nekaterih členih pravilnika živahna debata, katere so se

udeležili gg. banski svetnik dr. Mlekuž, carinik Žun, šolski upravitelj Šmajdek, šolski nadzornik Šumer, višji davčni upravitelj Vrabl, primarij dr. Göstl, narednik-vodnik Mahnič, strojevodja državnih železnic Benedik, vodja zemljiške knjige Primožič in drugi.

Sprožilo se je vprašanje, ali naj bo članstvo v posmrtnem skladu obvezno, kar je občni zbor odklonil. Debato je povzročil zlasti drugi odstavek § 9, ki govori o rezervnem fondu, nadalje zadnji odstavek § 10, ki zahteva predložitev pobotnice v smrtnih slučajih za izplačilo posmrtnih podpore, ker bi zadoštovala predložitev sprejemnega lista s potrdilom izplačila posmrtnih podpore.

Primarij dr. Göstl je predlagal, da se naj zviša enkratna vpisnina za člane izpod 60 let od 10 na 20 Din, da ne bi bilo prevelike razlike za vpisnino pri članih nad 60 let.

Na vse te in druge predloge, oziroma vprašanja so dajali pojasnila in odgovore predvsem društveni predsednik, g. poročevalec, odbornik dr. Vidic, tajnik Spende in odbornika dr. Papež in Adlešič. Glasovalo se je o vsakem paragrafu posebej; sprejeti so bili večinoma soglasno z naslednjimi izpremembami oziroma dodatki:

§ 3.

Članarina.

Drugi odstavek, ki se začinja: Izreden član more biti soproga itd. se izpopolni z „in otroci“ vsakega državnega in samoupravnega upokojenca itd.

§ 4.

Članstvo.

Vsak redni ali izredni član... P. s. je dolžan za članstvo P. s. vplačati enkratno vpisnino v znesku 20 Din (namesto 10 Din, kakor je določal osnutek) itd.

V zadnjem odstavku odpade beseda „Zvišana“.

§ 10.

Izplačilo posmrtnih podpore.

Zadnji odstavek se sedaj glasi: Pri zakonitih naslednikih (žena, otroci) je treba predložiti mrliški list, potrdilo o izvršenem pogrebu in sprejemni list s potrdilom izplačila posmrtnih podpore.

Besedica „pobotnica“ torej odpade.

*

Predsednik je na to v daljšem govoru poročal o konferenci predsednikov banovinskih društev v Zagrebu. Na tej

konferenci se je sprožila misel in se je storil tudi sklep, da se v vsaki banovini že obtoječa banovinska društva tudi imenujejo v svojem naslovu „banovinska društva“. Zato predlaga, da naj se naše društvo imenuje „Banovinsko društvo državnih in samoupravnih upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani“. Predlog je bil soglasno sprejet.

Pri slučajnostih se je oglasil za besedo g. banski svetnik dr. Mlekuž in je vprašal, ali je naše društvo storilo kake korake zaradi zadnje uredbe o zvišanju prejemkov aktivnim državnim uslužbencem, po kateri so bili upokojenci žalibog prezrti. Predsednik je pojasnil, da je zagrebško kot poslovodno društvo pozvalo vsa banovinska dru-

štva, naj skličejo izredne občne zборе in sklepajo o resoluciji, ki naj se pošlje merodajnim osebam v Beograd. Nato prečita resolucijo, ki jo priobčujemo na drugem mestu in ki je bila soglasno sprejeta. Društvo odpošlje in predloži resolucijo kraljevemu namestništvu, ministrskemu predsedniku in vsem merodajnim mestom.

Ker ni bilo nadaljnih predlogov, oziroma vprašanj, je predsednik zaključil izredni občni zbor ob 11²⁰ uri.

Obilna udeležba članstva na tem izrednem občnem zboru je priča stanovske zavesti in zavednosti naših članov in je dokaz iskrenega tovarištva in prijateljstva. Tako naj ostane tudi v bodoče!

Društvena kronika

Upravni odbor banovinskega društva državnih in samoupravnih upokojencev za Dravsko banovino je imel svojo drugo sejo dne 8. oktobra t. l. Predsednik je po običajnih formalnostih otvoril sejo in poročal o akciji za premog pri trboveljski premogokopni družbi. Družba ima obveznosti nasproti svojim veleodjemalcem in ne more dati premoga po znižani ceni; pripravljena je pa dati društvu podpore. Predsednik je to podporo odklonil, kar so vzeli vsi odborniki z odobravanjem na znanje. Predsednik je poročal, da sta se z odbornikom dr. Papežem informirala pri tvrdkah Pogačnik in Čebin. Predvsem bi prišla v poštev tvrdka Pogačnik, ki bi dajala našim članom naročnikom kosovec tona po 345 Din, kockovec pa po 335 Din, plačljivo v 30 dneh s popustom 10.—Din pri toni ali pa na obroke po dogovoru med tvrdko in naročniki. Naše društvo pa mora prevzeti garancijo za dobavo vsaj nekaj vagonov. Ker so člani pri društvu naročili več vagonov, je ta pogoj dan. Sklene se soglasno, da se to sporoči vsem naročnikom, ki naj stopijo v stik s tvrdko Pogačnik, ki bo tudi naročnikom dostavljala premog na dom.

Predsednik poroča tudi, da je govoril s prof. Rozmanom, zastopnikom Vargazonovega premoga na Štajerskem, ki ima celo več kalorij nego trboveljski. Ima pa nedostatek, da ni očiščen. Razni odborniki javljajo, da vedó iz lastne skušnje, da naročniki tega premoga niso bili zadovoljni. Kljub temu, da je ta premog cenejši, ne more društvo priporočati svojim članom nabave tega premoga zaradi zgoraj omenjenega nedostatka.

Društvo se je udeležilo shoda, oziroma zborovanja ženske zveze v Ljubljani v četrtek dne 16. septembra v delavski zbornici pod naslovom „Za našo družino“. Ker sta bila predsednik in podpredsednik zadržana, je tajnik prečital predmetno izjavo solidarnosti za zvišanje prejemkov. Obenem se je poslala ministrskemu predsedniku dr. Stojadinoviču spomenica in istem smislu.

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin v Kranju je poklonila društvu 100 Din, kar se je vzelo na znanje in se je zadrugi izrekla zahvala.

Ker je uprava „Delavske zbornice“ odpovedala društvu pisarniški lokal z utemeljitvijo, da

potrebuje to sobo za lastne namene, je bilo treba poiskati nov društveni lokal. Delavska zbornica je postopala pri tem zelo kulantno in je stavila društvu različne ponudbe, ki pa niso ustrezale društvenim namenom. Zato je odbor poiskal društveni lokal drugod in je dobil primeren prostor v novi hiši stavbenika Slokana na Bleiweisovi cesti št. 48, v štirinadstropni hiši od „Delavskega doma“ proti kolodvoru, in sicer na dvorišču. Ker je društveni prostor pritličjen, bo to gotovo ustrezalo marsikateremu našemu članu. Društvo se je med tem časom že vselilo v novi uradni prostor.

Predsednik je omenil zadnjo uredbo o povišanju prejemkov aktivnim uradnikom in je ugotovil, da je ta uredba zbudila pri aktivnih nameščencih zaradi malenkostnega poviška razočaranje, pri upokojencih pa, ki so bili prezrti, splošen obup. Skupna akcija z ostalimi banovinskimi društvi je v teku. Nato je odbor razpravljal o osnutku pravilnika o posmrtnem skladu. Prečital se je pravilnik od člana do člana in odbor je osnutek odobril z nekaterimi popravki in dodatki.

S tem je bil dnevni red končan in je predsednik zaključil sejo ob 8. uri zvečer.

DRUŠTVENA PISARNA

se nahaja od 15. oktobra dalje na Bleiweisovi cesti št. 48 (nova Slokanova hiša v severnem delu ceste od Delavskega doma proti kolodvoru). Uradne ure od 10. do 12. dop.

BLASNIKOVA „VELIKA PRATIKA“

za leto 1938 je izšla in se razpošilja za ceno din 5.— za vsak komad. Naročila na tiskarno J. Blasnika nasl., Ljubljana, Breg št. 10—12. Dobi se tudi v trgovinah. To je najbolj priljubljeni in najbolj razširjeni slovenski ljudski koledar že od nekdaj.

Posvetovalnica - informacije

Rodbinski upokojenci in rodbinski sklad.

Na vprašanje, ali je treba prispevke za uradniški pokojninski sklad odtegovati tudi od rodbinskih pokojnin, je finančno ministrstvo izdalo sledeče pojasnilo.

„Po § 135 u. z., § 141 zakona o državnem prometnem osebju in čl. 340 zakona o ustroju vojske in mornarice so vplačevalci v uradniški pokojninski sklad samo upokojeni državni uslužbenci, torej samo osebe, ki uživajo osebno pokojnino. Po tem torej za odtegovanje prispevkov za uradniški pokojninski sklad od rodbinskih upokojencev ni zakonske opore in se morajo rodbinskim upokojencem, kolikor se je doslej od njih pobiral mesečni prispevek za sklad, pobrani prispevki vrniti.“ („Naš Glas“ z dne 15. novembra 1937., št. 22).

Dovoljenje za bivanje v inozemstvu.

Žena državnega upokojenca, ki je živela v inozemstvu s svojim možem, kateri je imel dovoljenje za uživanje pokojnine v inozemstvu in tam tudi do smrti živel, mora po moževi smrti zase izposlovati novo dovoljenje za bivanje in uživanje pokojnine izven države. Opozarjamo na to prizadete, da ne bodo zaradi morebitnega nepoznanja predpisov oškodovani. („Naš Glas“, z dne 1. novembra 1937., št. 21.)

Polkovnik, ki ni nikdar služil v jugoslovanski armadi in ki uživa pokojnino kot nekdanji avstro-ogrski oficir po zakonu iz leta 1904. ter se je poročil šele v letu 1937, vpraša, ali ima vdova pravico do pokojnine.

Odgovor: Zakonita žena vsakega državnega upokojenca ima pravico do pokojnine po možu, če je on (mož) doživel prvi dan aprila 1931., ko je stopil v veljavo novi uradniški zakon z dne 31. marca 1931, ne glede na to, kdaj se je poročil. Ta zakon ne dela glede pravice nobene razlike med vdovami aktivnih ali upokojenih državnih uslužbencev.

Listnica uredništva

G. Z. I. Vavta Vas 10, Straža pri Novem mestu. Priznamo, da so Vaše pritožbe popolnoma upravičene in jih bomo vpoštevali pri svojih prizadevanjih za izboljšanje gmotnega položaja upokojencev. Kakor vidite iz našega lista, se trudimo na vse načine in neprestano posredujemo, da bi dosegli kake uspehe. Vendar to ni vedno odvisno od nas in včasih ostanejo tudi vse dane obljube neizpolnjene, kakor je pokazala to zadnja uredba o povišanju prejemkov aktivnim uradnikom.

Nasprotniki našega društva pa naj Vas nikar ne omajajo v Vaši zvestobi do društva; obrekljivcev in nergačev nikjer ne manjka, delavce pa je težko najti. Na Vaš dopis se še povrnemo.

NOVI ČLANI.

Od 1. julija do 31. oktobra 1937 je nanovo pristopilo 215 članov. Imena se bodo objavila v decemberski številki.

Izdaja Društvo državnih upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani. Predstavniki dr. Ivan Vrtačnik. — Odgovorni urednik Anton Spendè. — Tisk J. Blasnika nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Predstavniki L. Mikuš. — Vsi v Ljubljani.